

க. னெலித்தல், ஆதாம் பாரபரணப்போலுத்தானிந்தான். வேடுருவித்தல், அப்படியல்ல. அவன் தான் ரிணைத்திருந்தால் பாரபரணப்போலிருக்கவில்லை. அவன் உயர்த்தப்படும் தாழ்த்தப்பட்டான். உ. இது சந்தேகமில்லாமல் அதிகம் பார்க்குதிறியேக கட்டுவனையு ஆரோசனைகளி லொன்றுவிருந்தது. ஈ. சீவலிருப்பும் நிச்சயமாகி னின்ற ஒரு மரமென்று விபாக்கியாளிகளெண்ணு கிறார்கள். ச. ஆதாம் விழுகுதற்குமுன்னமே அவ ன் அந்த விரகுச்சதின் பழத்தைப் புசித்துப் பிறழ க்கும்படி அது உண்டாக்கப்பட்டது. ரு. இல்லை, ஆதா மைப் புசிச்சிறுவர்கள் னெக்காலும் மரிக்கிறதில் லை. ஆதாம் அம்மரத்தின் பழத்தைப் புசித்தால் அவன் மரிக்கமாட்டானென்று நியாயத்தினால்தோ ரு பாரபரண் அவனையும் அவன் யோசனையையும் ஏரோசேட்டுத்தலை விட்டுத் தூதர்தரிவிட்டா ரென்று ரிணைக்கவேண்டியது. கூ. இல்லை, ஆதா முடைய விழுதல்பிறகு னெருங்கு அழைப் புச்சி க்கவில்லை. எ. இல்லை, ஏதென்தோட்டிருந்தது. த. தானும் இன்னதென்று இப்பொழுது தெரியாது. உ. ஏதென்தோட்டில் எங்கெயென்று தெரியவில் லை. அதுவல்லாமல், வேததாராலும் பட்டயத்தாலும் அது காக்கப்படுகிறது ஆதாயிருந்த பான்க ளுக்குத்தான் அல்லாத சலப்பிரயாசத்துக்குப்பின், அ வசையில்லாமலிருந்ததென்று ரிணைக்கவேண்டும். கூ. சீவலிருப்பினும் கிறிஸ்துநாடுக்கடையாள தென்று என்னவெனினும் அது மாணுக்கன் தான் கேட்ட இந்தக்கேள்விக்கும் மற்றும்கேள்விக்கும் மறுமொழியை அடைந்துகொள்ளுகிறதற்கு உதவியாயிருக்கும். ய. அப்படித்தானென்று ரிணைக்க வாம்.

உதயதாரகை.

நகராசு லூ. ஆடி மீ. ௨௭ உ.

The Pope Powerless.—பாபுலின் சத்தின்மை.—பாபுமதத்தின் சத்தும் வரலாக் குறைந் துபோகிற அந்நகராரியம் எங்களுடைய மனதிற துபுருக்கிறவையுடையவர்க்கும், இக்காலத்தில் ஏரோ ப்பைப்பேசுசத்தில் நடப்பவரும் வல்லமையான யுத்த க்கவதைத்தொட்டு பாபுலுக்குள்ளே மதிமைக் கு னையவு எங்கள் மனதிலே அதிகம்பட்டதாயிருக்கின்ற து. முன்னே இப்படிப்பட்ட யுத்தங்கள், சண் ணைகள் தொடக்கே இருந்தால், பாபுலுவிடத்தில் மு தன் முதல் யோசனைகேட்டு, அவர் சொற்பிரகா ரமே சகலகாரியமும் தீர்மானிக்கப்படுவாயிருந்த து. முன்னே இராசாங்கத்தும் அவருடைய தயவை வேண்டி ரின்றுக்கள். மகத்தான பெரிய மகராசா க்கவந்தானும் அவரை மிக்சி னன்று செய்யாமல் அவருடைய நத்தவத்துக்கே தாழ்மையாய்க் கீழ்ப் படிந்து அவருடைய தவசையுத்தவந்தார்கள். அவர்கள் அவருடைய சித்தத்தைமிக்சி னொடியும் வைக்கத் தவிராமல் சகலத்தையும் அவருடைய துத்தவ சூழகைக்கே தடுத்தக் கீழ்மையாயும் னமையாயும் சிவமெய்ந்து வந்தார்க்கென்று சரித்திரத் தொல்லுதுது. இப்போ காரியமெப்படி? யுத்தத்தி லே ஏரோப்பைமற்றும் இவ்ருக்கிறதாக்கத் தென்ற துதுது. கோஞ்சுத்திறையு ஒவ்வொரு இராச்சியத்தா ரும், ஆம், சொல்லப்போசில், தத்துவத்திற்கு னுறை ந்தவர்கள்தானும், இப்போ நடந்துவரும் யுத்தத்தைப் பற்றித் தூங்கள் இயம்பவேண்டிய பிரயோசனம் அல்லாத நடக்கவேண்டிய ஒழுங்குப்பட்டம் எப்ப டியிருக்கவேண்டுமென்று யோசனைண்ணுகியி ர்கள். ஆனாலும் இந்தயுத்தத்தைப்பற்றிப் பாபுலுக்கு சிறித்கூற மனசுசுத்து என்னவென்று நாங்கள் அறியவழியில்லை. கேள்விப்பட்டாயில்லை. அவர் யா தெரு யோசனைக்குள் தகுந்தவரல்லாததுபோல மூற்றும் எறிந்துவிட்டபடிருக்கிறார். எங்கள் மன துக்கே இரொரு பெரியகாரியம். யாதென்ற கேள் விக்கீடில்லாமல் பாபுமதத்தின் வெள்ளற்றுப் போசனதாக அது காண்பிக்கிறது. ஏரோப்பை இரா சாங்கத்தின்குள்ளே பாபுலுக்கு யாடுதலுக் கணமுக கணிக்கையுமில்லை. நாற்பத்தேட்டாமாண்டில் யே மமுரியில்லாத சலசத்தில் அவர் அவ்விடத்தை விட்டு ஏவலாளாக வேஷம்மாறி ஒரு இரத்தத்தின் பிற்புத்தில் போனதுபோல அவருடைய சொல்லு எப்படிப் பல்லியாலிருந்ததோ, அப்படியே அவரிப் போழது என்னத்தையெண்ணினாலும் அல்லது என்னத்தையென்று விழிப்பினும் அதிலே சத்திவில்லை. னெனக்காரியத்தில் அவருக்குக்கிற தத்துவமும், வைதீககாரியத்தில் அவருக்கிருக்கிற சூழகையும் ஒன்றுதோன்று சேர்ந்திருப்பினும் அவருடைய இருபுறமே தத்துவங்களுள் குன்றிப்போயிற்றெ ன்று மொல்லவேண்டியது. இராசாங்கத்திற்கு இராச தமாரங்கத்திற்கு சேர்ந்திருக்க விவாதத்துக் கெல்லவற்றையுத் தீர்மானிக்கத் தாமே உரித்த

ள்ள மத்தியஸ்தனென்று மெத்த அக்கங்காத்துட் னே தன் பாக்கீசமத்தைக் கேலுத்தவந்த பாபு லாபுவார் கனமடையாதபடி அவ்வளவு அற்புதுசி லாபெவர் அவரிடத்தில் யோசனைகளேமற்றும் இ ல்லது அவருடைய விருப்பப்போலக் செய்ய ரிண யாமலும் ஏரோப்பையில யுத்தங்கள் நடக்கும்போ தும், இவைகெல்லாம் அவருடைய தத்தவத்தின் காலம் குன்றிப்போயிற்றென்பதற்கு அடையாள மாகவேயிருக்கின்றன.

Mexico.—தெற்குமேரிக்காவைக்கேர்ந்த மெக்ஸிக் கோ நாட்டே எண்பதிலட்சம் குடிசெனக்கரு ண்டு. அவ்விடத்தில் யேமான மாரிக்கமேயல்லாம லே வேறெந்தமாரிக்கமென்க்கும் வழங்காதபடிக் குக் கொரோமா ரியாய்ப்பிரமாணங்கள் ரிப்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அவ்விடத்தில் ஏறத்தமையு, எண்ணியரல் குருமாருண்டு. அவர்கள் எரியவகைய காணக்கொல்லிருந்து தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவ ர்கள். அந்த நாடு தான்புக் கட்டணக்கே கோடுக்கத் திரையியில்லாமல் அவ்வளவு வறிமைப்பட்டதாயிருக்க, கோவல் வருமானமோ அதிகம். குருமா ருவென்று, கல்வி, தேய்வயத்தி, சர்மனாக்கில் லாவாதாரகாரியுந்நூறாயும், வேதகுருமாண்க்கள எடுத்தத் தக்கவர்களுள் பகிர்ந்துகொள்ளுகிறத மன்ற, போர்க்கேவகாலமும் குருமாறாலும் அரசா ன்ப்பட்ட இந்த மெக்ஸிக் கோ நாட்டினுள்ளவர்களு க்குப் பிரதானமாய்ப் பணம் கடன் கோடுக்கிறவா க்கு குருமாறாகவேயிருக்கிறார்கள். வேறெந்தத் தே சங்கவையாக்கியும் யேமானமாரிக்கத்தினுள்ள டாதல் கேடுகளுள் மோசங்களுள் இத்தேசத்திலே அதிகத் தவாயமாமாக் காணப்படுகின்றன. யே மான் மாரிக்கத்தார் வேகமத்ததை இல்லாமற் பண்ணுமிடம் எங்கெயோ அங்கெல்லாம் அழுவக் கேடும் அந்த மாரிக்கத்தோடே பின்தொடர்ந்துபோ கின்றன.

Kandy and Trincomalee.—கொளும்பிலிருந் து கண்டிக்குக் கண்டியிலிருந்து திருக்கொண்தமவ லும் போகத் தக்கவையாய் இருப்புச்சலாசைபா லியணிப்போடப்படுவது அவசரமென்பதைப்பற்றி இச்செலவு கொளும்புப் புதினபத்திரிகைகள் எழுப்பப்பட்டது. சலாசைபாலய விதியெழுந்தக் கத்திவழியாயும் புணகையிலும் இலங்கையும் இலங்கை செல்லவிடுவது அதிகக் செலவுக்கிடமானா ருப்பினும், அத்தற்புத்திராகப் பலகை அல்லக் கல்லுப்பாலய விதியோடு அதிலே குதிரையுடன் அல்லது கலிக்காரர் தள்ளிக்கொண்டு போகத் தக்க வண்டிகளைக் செலுத்தவது னலமென்று எழுப்பப்பட்டது. இத்தவதான விதி போடுவதற் பாரக்க இருப்புச்சலாசைபாலயிதிபோடுவது வா சியாயும் அதிலும் இலங்கைகத்திரை சத்திசுக் தக் நலமாயிருக்கும். இலங்கையின் பத்திரத் தெருக்களுக்குக் கொம்பிசனாராயிருக்கின்ற இசக் கன் எப்பவர் கண்டிக்குத் திருக்கொண்தமவ லுத்திடையிலேயேயான தெருக்கத்தற்புத்திரையிற் றிப்போடுதல் இறுப்புச்சலாசைபாலயிதி போட வேண்டியதற்கேற்ற அகனம் ரியாய்க்கவண்ப் பே ச்க்குற. தமாரும், னூ. தைதாமல் முற்றந்திக் கோடுக்கமாகக் சீரமைவிலிருந்து தவாய்கோண்டு வேருத் து பகைக்கப்பல்கள் திருக்கொண்தமவலயில் வந்து சேரும்போது திருமய அல்லத்திலிருந்து கொளும்புக்குத் தவாய்கொண்டுபோகிறதற்கு எ வ்விதமான ஒழுங்கு பண்ணப்பட்டுமென்பதை நாம் கிறித்தற்கு மெத்த விரும்புமுள்ளவர்களாயிருக்கீ ரும். செலவுசேர்த்து அதிக்கப்பட்டகடியதாயிருந் தாலும் நன்றுபோடத்தக்க ஒரு சிறுப் பகைக்கப் படலக் கொளும்புக்குத் திருக்கொண்தமவலுத்திட யிலேவிட்டு நடத்திறை கடியளவு சிக்கிரமாகத் தவாய் கொளும்பிலே வந்துசேருமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

Penny postage in Ceylon.—இந்தமாதம், யக்க. திக்க கொளும்பில் ஆலாசனக் சங்கம் கூட்டப் பட்டது. அதற்குப்பேசப்பட்ட விசேஷங்களினாலே நேரண்கவெளில், இலங்கைக்குள்ளாக எவ்விடத் திற்கென்தலும் அனுப்பப்படுகின்ற காகிதங்கள் ஒற் றவொன்றும் கால்அலிசு ரிணையிருந்தால் அந்த கொடுபென்சகம், அரைஅலிசு ரிணையிருந்தால் ிர வாக்பென்சகம், இவ்வதமும் ரிணைத்தத்தகயிரு க்குமென்றும், இவ்வதமில்லாமல், தவாரசாமடி வினொரு பென்சகோடுக்து ஒருவகையான முத்திரை அல்லது அச்சகாரகி அனுப்பப்படுக்து கதொ சியிலொருவகையிலொட்டி அனுப்பினால் தவாரசெ லவகோடுக்கத் தேவையில்லைவென்றும், அப்படி ச்செய்யாமல் அனுப்புகில் அந்தக்கடாசியில் மே ல்லிசசம் எழுதப்பட்டிருக்கிற ஆளிரட்டத்தவ அதாவது இரண்டபென்சக கொடுக்கவேண்டுமென்று தீர்மானம்பண்ணப்படி மகாராசா ஆலோச னைச்சங்கத்தாரிடத்திற்கு கேட்டிருக்கிறார்.

Good Example.—சலிசேட்ட பிரயோசனத்திற்கே ற் ஒவ்வொரு நெற்றயுரித்தும் பாதுகாவலும் பிர தானமாய்ச் செனப்படக்கூடியிருக்கின்ற இல்லா மாரிக்கத்தகர்களுக்குச்சிக்கேயுணுமாயி வின்னன் என்ற தலைமகன் அவ்விடத்திலிருந்து இல்லா மாரிக்கத்தவர்களுக்குள்ளே கிறிஸ்துமாரிக்கத்தைப் பிரச்சிக்கக்கூடிய ஒரு மிக்கியோவன் னிதாபிப்பண் ப்படி சேட்கியியோவன் சங்கத்தார் எத்தமப்பண் ணுகாரிகளானால் தாமும் அவர்களுக்கு ஆசிரம் துரர் ன்கொடை கொடுப்பாரென்று யேசுசனடை டத்திலேகிறிஸ்துமாரிக்கத்தக்கு அரகாரணமே ஒரு பத்திரிகைக்கு எழுதி அறிவித்திருக்கிறார்.

Madras.—இங்கிலாந்துக்கல்விதாயும் முலாயும் குரபாலுக் ஆஸ்திரியுள்ளவர்களும் அங்குப்பிரற் தவர்களும் யூரிமாரியிருக்கத்தக்க இருநூற்றன்பது ஆட்சுநலைய நாமாக்கின் சென்னைட்டணத்து அ ராசுட்சியியை புதினபத்திரிகையிலும் பிரகித்தப்படுதல் பட்டிருக்கின்றன. கல்வியுத் செல்வமுள்ள இவ்வளவுபேர் யூரிமாரித்தையோக்பார்க்கிறதற்கு அவ்விடத்திலிருப்பாரகனென்று நாங்கள் சிந்தகு ண அறிந்திருக்கவில்லை.

Distress in Constantinople.—ஆமேரிக்கன் மிக் போலக் சேர்ந்தவராய்த் தறுக்கிசேசத்திற்கு கொ ன்ன் தாந்திரியுப்பின்என்ற பட்டணத்தினுள்ளே ஒரு தருவானவர் தறுக்கியிருக்கும் றாயிருக்கும் நடத் தவரும் யுத்தத்தின்கீழ்த்தம் அவ்விடத்தில் வறியச னங்களுக்குள்ளுள்ளான விதமான ரிணைப்பத் தைப்பற்றி ஆமேரிக்காவக்கு எழுதி அறிவித்ததென் னவெளியில், விபரமொன்றுதில்லை வேலையு வல்லல்லாம் கின்றபோயிற்று. பணத்தக்காரனை சிறுது அரிது. அகமேரியாரு சனங்கள் உடுக்கப்ப ட்டவைமில்லாமல், பசி, தாகம், துன்பம் முதலிய இடுக்கண்களால் மரணிக்கிறார்கள். பசிமையாற் திரம் ஆற்றிக்கொள்வதற்கு அங்கே இருக்குறகவள த்தானும் பிடித்தத் தின்கிறார்கள். சிறிதுமாகக் களுக்கமுள்ளே தங்கம் மடுக்கப் பாக்கியவாசிகள னாயிருந்த சனங்கள் இப்பொழுது இரந்து தின்கிறா கள். தானியத் இடத்திலே இருபதவயுட்க்காரமொ னவுக்கிருந்து யுத்தம், கோதாரி முதலிய துன்பம், பஞ்சம், அக்கினியோசம் இப்படிப்பட்டவைகளைக்கண் பாலும், இப்பொழுது சனங்கள்படுகிற உபத்திரயம் போல் ஒருக்காலுள் தான் காணவில்லைவென்று அறிவித்தார். இந்த உபத்திரய சீக்கிரம் கின்றபோடு மென்று காத்திருக்கிறோம்.

Burma.—பிரமதேசத்திலே குணப்பட்டிருக் கிறி ன்னமாரிக்கத்தை அராசரிசுத்தவர்களுக்குள், புத்தச மயக்குக்கொருவார் பிரித்த றும்பத்துள்ளும்முமா ண்டு மாரிக்யுமாதத்தில், மஞ்சளேற்றதோய்த்ததம து துப்பாருத்தினே கின்ற றானெள்ளம் பெற்றோ மென்று சனங்களுக்குள்ளே பேரிய அருட்சியிண் டாயிற்று. மிக்கியோவன் அவ்விடத்திற்கு தவக்கியும் இச்செவ்வையல்லாமல் இயற்குமுள்ளேகூடும் அவ்வி டத்தில் கப்பல் என்னசெய்வோமென்று இவ்வள வு சனங்கள் தங்கள் ஆத்தமத்துக்காகக் கவலை பட்டவயில்லை. பிரசுத்தவயின் அந்ந சிண்டத் தாகக் காணப்படவயில்லை. கேறன் என்ற சா திக்குள்ளே மாரத்திரமல்ல, பிரமந் அவர்களிற் சிறி து சமுசாரணத்தத் தவையாக்கவற் கிறிஸ்துவின் பா தத்தை நல்லகாரம்பண்ணும்படிக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

Weather.—இங்கிலாந்து, யக்க. திக்க விபரமக் கிறமெய்யுட்கொளும்பில் மழையெழுத்து கொஞ்சக் களேமாகக் கரும்புசலடித்தது. வேதகேர்த்துக்கடி க்கில் வெகு தேயுமெட்டிட்டுமெனத்தற்குச் சந்தே கமில்லை. யக்க. திக்கி குடியிருக்கிறமையிலென்று வெதகேரமாக மழையெழு து பசலடித்தது. மனதார், மருங்கின் சகலற்குக் கோடுவதுபாட் தக்கமாரிக், சென்னைட்டணத்திலே மழைய அதிக மாய்ப்பெய்தது. வங்காளத்தில் அதிக மழையே ய்ததிலும் னலக்கட்டி விலாக்ச செலவிலாரு தேதம் போய்விட்டது.

விளம்பரம்.—யாம்ப்பாணைக் சீதாரியில் முற்றப்புகித் தெருவீர கட்டப்பட்டது. இப்பொழுது அத்தவக்காத்து முத் துக்கிடிகுன்ற குடியிருக்கிறதும், ஒரு சமுசாரம் வாச பண்ணுகிறதற்கேற்றதமான அந்தப் பேரிய ம் அதற்குச்சேர்த்துக் கவற்றுத் தவாரண விசேஷம் வளவு விற்கப்படக் கியித்திரிக்கிறபடியால் வ ராகப் பிரியுள்ளவர்கள்கீதாரியில் மென்றித் தார வி (J. W. DeRooy, Esq.) தவாரியம் விசாரி க்கவும், அது குடியிருக்கிறதற்கு வசதியுக் கமு ழுள்ளீடு ஆடி மீ. ௨௭ உ.

be the arbitrators we have agreed to appoint? Should we appeal to a "Southern" as to whether the baggies are soul stirring and calculated to fill the Highlander with that martial ardor we wish to inspire, and on his bursting into a laugh and deciding that they were ridiculous and disagreeable, should we do wisely to substitute the drum and fife? And so in the case in point might we appeal to Tamil or English judges? To Tamil I reply, and it is thus conceded I fearlessly avow my decision. Whether "Felix" would admire or laugh has nothing to do with the question, though he is not ashamed to admit that he rather admires a well sung chant, and a well played tom tom! The question is, which style of singing is best calculated to touch the hearts of a Tamil congregation and draw them upwards and onwards. There, divested of all extraneous matter, does the list of the matter appear to me to lie, and there for the present would I leave it. Truly, FELIX.

The correspondence upon "Psalmody for Native Christians" has now been carried as far as seems profitable, or rather, the test proposed appears to us wisely impracticable and useless, and we would suggest that, unless "H..." feels very urgently called upon to reply, the controversy here be dropped.—Ed. M. STAR.

SCRIPTURE QUESTIONS.—[Translation.] Commentators will please make known to a poor scholar answers to the following questions, founded upon Genes. 3: 22-24. 2. With whom did God speak about Adam? 3. Was the tree of life a real tree? 4. Why was it made? 5. Is it false that those who eat the fruit of that tree will never die? 6. Has any one ever eaten the fruit of the tree? 7. Is this tree now in the garden of Eden? 8. Is the way to the tree of life now guarded by angels and a flaming sword? 9. Has God shown the way to this tree? 10. Is this the same tree of life which was shown to John, in the Revelation?

Yours, A STUDENT.
 1. In one sense he was, but in another he was not. Adam was not as God in the sense he expected to be—he was not exalted, but was debased. 2. This was doubtless one of the counsels of the most holy Trinity. 3. Commentators think it to have been a real tree. 4. It is supposed to have been a tree whose fruit was necessary for the preservation of man's life before the fall. 5. No, it is true; and if Adam could have obtained the fruit, the tendency would have been to immortality, and it is for this reason that God took the early precaution of shutting Adam and Eve out of the garden. 6. No, not since the fall. 7. No, and even where the garden is not now known. 8. Of course not, as the garden is unknown, and the purpose for which they were placed there has been answered. 9. "A Student" may be helped in the answer to this and to all his questions, by regarding the tree of life as an emblem of Christ. 10. We may suppose so.

THE FIRST FRUIT OF WAR.—A letter from the Rev. Wm. G. Shaufler of Constantinople, draws a melancholy picture of the distress which the Eastern war has already occasioned among the poorer classes of Constantinople. He says that there is no commerce, no business going on, but little money to be seen, and thousands of human beings are dying of hunger, thirst, nakedness and disease. Rats and mice are eaten by many to allay the cravings of hunger, and people who but a few months since were comparatively rich in worldly goods, now beg for bread. Mr. Shaufler states that although he has resided twenty years in Constantinople, through all the horrors of war, plague, famine and fire, he never saw such distress as now exists. It is hoped that the present state of things will prove but temporary.

Mexico.—Mexico has a population of 8,000,000, spread over a territory of nearly 800,000 square miles. The religion of the nation is "the Catholic, Apostolic, Roman;" the exercise of any other is prohibited by severe laws; it has about 8,000 priests, chiefly taken "from the lowest of the people," in its ecclesiastical organization; but while the State is bankrupt, the church revels in wealth; and though the clergy are destitute alike of learning, piety, and morals, they divide among themselves great riches, and are the principal money lenders of a country, controlled by soldiers and priests. Scarcely any where are the legitimate and inevitable tendencies of Romanism so clearly seen; ruin and destruction follow at its heels wherever it triumphs over the Bible.—Selected.

EXCOMMUNICATION.—The New York Methodist Conference has expelled from its communion a rum-selling member who showed no humiliation under private rebuke, and was duly tried, and by Committee unanimously cut off. So ought all churches to do with such transgressors of the great law of love. The editor of the paper, announcing the fact says: "We conclude, we can make nothing of rum-sellers, or habitual dram-drinkers either, and must therefore get rid of them." A good riddance most certainly! If there be grace in their hearts, the eye of the Lord can discover it.—Boston Congregationalist.

BURMAH.—Among the converts in Burmah, is a Buddhist priest, who was baptized last December in his sacred yellow robes, exciting a great sensation among the people; at no time since the commencement of the mission have the numbers of earnest inquirers been so great, nor the indications of Divine influence so clear, as recently; not only the Karens, but the Burmans themselves, and most of them heads of families, are brought to bow at the foot of the cross.

WHAT IS PRAYER.—Prayer is the peace of our spirit, the stillness of our thoughts, the evenness of recollection, the rest of our cares, and the calm of our temper; prayer is the issue of a quiet mind, of true faith, through which the daughter of charity, and the sister of meekness.—Jeremy Taylor.

HEAR, HEAR!—The following memorial of the "Madras Missionary Conference," (embracing missionaries of several different societies,) recently addressed "To the Right Honourable the Governor in Council" of Madras, we find in the *Madras Christian Instructor* for June, and we commend it to the attention of all our readers. It contains very striking and startling facts, which will well repay a perusal.

This Memorial of the undersigned Members of the Madras Missionary Conference, Humbly Sheweth,

1. That your Memorialists respectfully represent, that there is in the town of Madras and its vicinity, an unnecessary, and as appears to many, an alarming number of liquor shops, where intoxicating drinks are sold in small quantities; there being now, besides those for beer, wine, &c., 145 licensed taverns, and 396 toddy shops, which is a much greater number than existed ten years ago.

2. That these drinking shops, now so numerous, and yet increasing, are centres of drunkenness and crime, corrupting not only the native population,—formerly but little accustomed to the use of intoxicating drinks—but also East Indians and European soldiers and sailors, creating constant work for the police, and operating as an obstacle to the labors of your memorialists.

3. That these shops, at least in such numbers, answer no good purpose, except that of contributing to the revenue nearly five and a half lakhs of rupees annually,—far more than the sea custom can yield on all the wine, beer and brandy, imported,—of which revenue it appears that last year rupees 234,764 were drawn from the toddy shops, and rupees 809,107 from the arrack taverns; each toddy shop being taxed from 10 to 37 fanams daily, according to its locality, while the taverns are supplied with arrack made by government or imported by it from Ceylon; the former at the rate of 32 1-2 fanams a gallon, and the latter, which costs annas 9, at rupees 3-6 or 54 fanams. They are related, at an advance of about 6 fanams only on the gallon, showing that a great amount of arrack as well as toddy must be thus retained in drums to make the trade profitable.

4. That your memorialists can not discuss the propriety of a national government causing ardent spirits—which are forbidden by the religions both of the Hindu and Mahomedan—to be distilled or imported for natives formerly unaccustomed to them to any extent; nor would they touch the question of the expediency of granting licenses at all to grog shops—which are not needed for medical uses, while four brassy shops are licensed for this purpose; but they respectfully urge that there should be some check to the spread of this plague, lest the whole native population be seduced by it. If arrack, to secure its being genuine, must be furnished by government, and licenses must be granted to the drinking shops to prevent an unlicensed trade, they would earnestly suggest that the quantity furnished, and the licenses granted, be regulated, not merely from regard to the revenue, but from at least an equal regard to the best interests of the people principally concerned; which will be eventually those of the government itself.

5. That your memorialists, confident that the government does not desire any revenue which is the price of blood, and bearing in mind that if the liquor shops be not entirely suppressed—as the better classes of natives wish licenses must be granted, but issued, being respectfully to submit that a small part of the present number would answer every necessary purpose. Their establishment in almost every street, and the self-interest which urges so many vendors to do all in their power to promote habits of drinking, in order to increase their own profits, greatly multiply the temptations to drunkenness, draw new victims into the snare, tempt the poor laborer to spend in drink what he should carry home to his family, fill the streets with broils, and reduce families to want and wretchedness. Instead of merely meeting an existing demand, the shops create new wants, so that the supply exceeds the demand, and the demand the supply, and this reaction forms a whirlpool which is swallowing up great numbers of the Hindus, who being generally weak and sensual, with few intellectual resources, become an easy prey to the destroyer.

That the license system, intended as a check upon the use of intoxicating liquors (which it undoubtedly is compared with their free sale, unless in places where public opinion has prevented their introduction, and where that opinion may be changed by a license from government,) which extends and increases their use, by the official sanction thus given to it, and by making it respectable in the eyes of an ignorant people. The native press throughout India appears to take this view, and to deprecate the liquor license. One of the Bombay newspapers, the *Dnyanapravash*, says, "government, at great expense and trouble, has suppressed various evils, such as the Suttee, the Khond sacrifice, casting children into the Ganges, &c.; it has also put down the Thugs, the plundering Kamushis, &c., but an evil far more fearful and destructive it openly sanctions. The liquor dealers first seduce and then plunder the people under the authority of government."

Your memorialists would, therefore, respectfully request that the government, by commission or otherwise, cause inquiry to be made into the working of the liquor license, in connection with the grog shops, and if it be found, as the memorialists believe it will be found, unfavorable to morality and religion, and even to the temporal welfare of the native population, that the number of licenses be diminished, as circumstances may allow, and measures taken greatly to modify if not to abolish the system.

And your memorialists will ever pray, &c.
 Is not the whole of the above most appropriate to the present appalling increase of the use of intoxicating drinks in Ceylon, under the license and patronage of the government? We can feebly say in regard to this subject, as Thomas Jefferson once said in reference to American slavery, "I tremble for my country when I remember that God is just."

GOVERNMENT OF INDIA.—Bayard Taylor, the able correspondent of the *New York Tribune*, has published in that journal, a letter containing his final impressions of the Indian Government. He arrived, he says, full of the most violent prejudices. The following sentence will sufficiently illustrate his change of opinion: "That there are wrongs and abuses which call for severe reprehension, is undeniable; but I have seen enough to satisfy me that, in spite of oppression, in some instances of the most grinding character, in spite of that spirit of selfish aggrandisement which first set on foot and is still prosecuting the subjugation of India the country has prospered under English government. So far from regretting the progress of annexation, which has been so rapid of late years, (and who are we, that we should cast a stone against this sin?) I shall consider it a fortunate thing for India, when the title of every native sovereign is extinguished, and the power of England stretches in unbroken integrity from Cashmere to Cape Comorin." The great defect in his opinion is the hauteur with which the natives are treated by Europeans.—*Friend of India*.

LATE DISCOVERY.—Recent letters from Egypt report the discovery in that country of a buried city. It is alleged to be situated about five hours' journey from Cairo, near the first cataract. It is said that an Arab, having observed what appeared to be the head of a sphynx appearing above the ground near this spot, drew the attention of a French gentleman to the circumstance,—who commenced excavating, and laid open a long-buried street, which contained 38 granite sarcophagi, each of which weighed about 63 tons, and which formerly held evidently the ashes of sacred animals. This street, when lighted up at night, forms a magnificent sight. It is upwards of 1,600 yards in length. Many of the curiosities dug out have, it is added, to be kept buried in situ to preserve them from perishing.—*Eclectic Magazine*.

INDIANA.—There are now in actual operation in the State of Indiana, 1300 miles of railroads. There are in process of construction 1592 miles more, besides 732 miles which are projected, and in good part surveyed. The longest of these roads is the New Albany and Salem route, which is 355 miles in length; and the oldest is the Madison and Indianapolis road, 86 miles, completed in 1847. Of the twenty-one completed roads, eight center in Indianapolis.

DEATHS.—At Manar July 4th, of cholera, Miss Rebecca J. Herlt, aged 17 years and 6 months. July 6th, also of cholera her sister, Mrs. Emma R. De Hoedt, wife of Mr. P. De Hoedt, Government school master, aged 21 years, leaving an afflicted husband, two infant sons, and a large circle of other relatives to mourn their loss.—*Com.*

MARRIED.—At the Wesleyan Chapel, Batticaloe, on Saturday, the 17th ult, by the Rev. Simon Gasperon, David Stoner, Esq., of Jaffna, to Mary Ellipulley, only daughter of the late Sheriff Seggnathia Modhar Muttatambay of Batticaloe.—*Com.*

The world's happiness is always in the future tense.

FOR SALE.
 A large and substantially built HOUSE, situated in the 1st division of the town of Jaffna, at present occupied by H. F. Muttakistina, Esq., Advocate. It affords ample accommodation for a family with extensive out-houses and spare ground.
 The situation is open and airy. For particulars apply to
 J. W. DE ROOY, Proprietor,
 Jaffna, July 20, 1854. 2p14

NOTICE.
 MOHAYEEDEN CANDOE ASSENA LEBBE having returned from the Coast, notice is here by given that the Power of Attorney which he has granted to MOHAYEEDEN CANDOE MOHAMADOE LEBBE on the 7th November, 1851, is hereby cancelled, and he the said Mohayeeden Candoe Mohamadoe Lebbe ceases to act under the said Power of Attorney, and all parties indebted to the undersigned Mohayeeden Candoe Assena Lebbe are requested to take notice hereof and not to pay any money or deal with the said Mohayeeden Candoe Mohamadoe Lebbe as my Attorney.
 MOHAYEEDEN CANDOE ASSENA LEBBE,
 Colombo, July 1, 1853. *6p13

PLANTS OF THE REAL ORANGE.
 A FEW of these plants may be obtained at the KUTCHERRY GARDEN. These are grafts from plants obtained from the Government garden at Peradenia, where they are for sale as advertised in the Gazette at 5 shillings each. The plants at Peradenia were obtained from Egypt. The plants at the Kutcherry may be had for 2 shillings each.
 Jaffna, July 4, 1854. 2p13.

Printed and published at the American Mission Press, Maney, Jaffna, Ceylon, by THOMAS S. BURNELL.